

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 29Sas/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100438
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Jitka Mlynarčíková, PhD.,
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0824100438.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

14 29Sas/9/2024

Správny súd v Banskej Bystrici, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ing. Jitkou Mlynarčíkovou, PhD., LL.M., v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX E. F. E., zast. JUDr. Ondrej Krempaský, advokát, so sídlom Mierová 48/B, 821 05 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 814 498, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 - 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. 601 223 6131 0 zo dňa 10. 06. 2024, takto

rozhodol:

14 29Sas/9/2024

I. Rozhodnutie generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. 601 223 6131 0 zo dňa 10. 06. 2024 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13. 02. 2024 z r u š u j e a v e c v r a c i a orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

II. Žalovaná je p o v i n n á v plnom rozsahu nahradiť žalobcovi dôvodne vynaložené trovy konania a zaplatiť ich v lehote 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bude určená ich výška.

odôvodnenie:

13 29Sas/9/2024

Administratívne konanie

1. Žalobca žiadosťou zo dňa 22. 12. 2023 požiadal o priznanie starobného dôchodku podľa Zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sociálnom poistení“). Starobný dôchodok žiadal priznať od 23. 12. 2023.

2. O žiadosti žalobcu o starobný dôchodok zo dňa 22. 12. 2023 rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie (ďalej len „orgán verejnej správy prvého stupňa“) rozhodnutím č. 601 223 6131 0 zo dňa 13. 02. 2024, ktorým bola žiadosť žalobcu o starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1 Zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sociálnom poistení“) zamietnutá (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“). Orgán verejnej správy prvého stupňa vo svojom rozhodnutí uviedol, že podľa § 65 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení má poistenec nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Podľa § 65 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení je dôchodkový vek stanovený tabuľkami, ktoré tvoria prílohy č.

3a a 3b Zákona o sociálnom poistení. Orgán verejnej správy prvého stupňa uviedol, že podľa oznámenia Colného úradu Trenčín značky 1729392/2015 zo dňa 08. 02. 2016 žalobca vykonával na nárok na výsluhové zabezpečenie základnú vojenskú službu od 01. 10. 1985 do 30. 09. 1986 a dobu služobného pomeru colníka od 01. 03. 1990 do 29. 02. 2016. Podľa § 60 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. Podľa § 255 ods. 5 Zákona o sociálnom poistení sa za obdobie dôchodkového poistenia považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia sa tiež uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené podmienky dobu služobného pomeru od 01. 10. 1985 do 30. 09. 1986 a od 01. 03. 1990 do 29. 02. 2016 orgán verejnej správy nehodnotí na nárok na starobný dôchodok. Dôchodkový vek žalobca dosiahol 23. 12. 2023. Orgán verejnej správy prvého stupňa konštatoval, že ku dňu 23. 12. 2023 žalobca získal 4532 dní obdobia dôchodkového poistenia, t.j. 12 rokov a 152 dní obdobia dôchodkového poistenia (presný rozpis je uvedený v priloženom osobnom liste dôchodkového poistenia). Z uvedeného podľa orgánu verejnej správy vyplýva, že žalobca nesplnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na starobný dôchodok, a preto zamietol žiadosť žalobcu.

3. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie zo dňa 17. 04. 2024. O odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu rozhodla žalovaná rozhodnutím vydaným prostredníctvom generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. 601 223 6131 0 zo dňa 10. 06. 2024 tak, že podľa § 218 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení odvolanie žalobcu zamietla v celom rozsahu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne-ústredie (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Žalovaná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedla, že ak poistenec získa dobu služby v rozsahu, ktorý zakladá nárok na výsluhový dôchodok podľa Zákona č. 328/2002 Z. z., nie je možné toto obdobie služby hodnotiť ako obdobie dôchodkového poistenia podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Na nárok na výsluhový dôchodok a určenie jeho sumy bola žalobcovi zhodnotená doba vojenskej služby od 01. 10. 1985 do 30. 09. 1986 a doba služby v colnej správe od 01. 03. 1990 do 29. 02. 2016. Pretože predmetné obdobia boli žalobcovi zhodnotené na nárok na výsluhový dôchodok, toto obdobie dôchodkového poistenia nie je možné zhodnotiť na nárok na starobný dôchodok. Celková započítaná doba výkonu služby pre nárok na výsluhový dôchodok je 27 rokov a 7 dní. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že zamestnanie žalobcu nebolo zaradené do I. alebo II. kategórie funkcií, preto nie je možné v tomto prípade aplikovať § 274 Zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 145/2015 Z. z., podľa ktorého nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa zachovávajú. Podľa evidenčného materiálu Sociálnej poisťovne-ústredie doba pracovnej činnosti colníka od 01. 03. 1990 do 29. 02. 2016 bola zaradená do III. pracovnej kategórie, t.j. nebola zaradená do zvýhodnenej pracovnej kategórie. Žalovaná konštatovala, že nakoľko bez zohľadnenia doby služby žalobca nesplnila jednu z podmienok nároku na starobný dôchodok podľa § 65 Zákona o sociálnom poistení, a to podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia v rozsahu najmenej 15 rokov (žalobca získal 12 rokov a 152 dní obdobia dôchodkového poistenia zo všeobecného systému dôchodkového poistenia), bola žalobcova žiadosť o starobný dôchodok napadnutým prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 13. 02. 2024 zamietnutá správne. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 7 So/138/2011 zo dňa 15. 08. 2012, na ktorý žalobca poukázal v odvolaní, sa na predmetný prípad podľa žalovanej nevzťahuje, nakoľko v predmetnom rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v prípade, kedy poistenec získal dobu služby v I. kategórii funkcií v rozsahu zakladajúcom nárok na znížený dôchodkový vek. Napadnuté rozhodnutie bolo doručené splnomocnenému právnenému zástupcovi žalobcu dňa 13. 06. 2024.

Správna žaloba

4. Žalobca podal v zákonom stanovenej lehote správnu žalobu (17. 06. 2024) na Správny súd v Banskej Bystrici, ktorou sa domáhal, aby správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovanej a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa a vec vrátil Sociálnej poisťovni - ústredie na ďalšie konanie. Žalobca namietal, že rozhodnutím žalovanej, aj rozhodnutím orgánu verejnej správy prvého stupňa, bolo porušené jeho právo priznať starobný dôchodok. Starobný dôchodok žalobcovi priznaný nebol napriek

tomu, že splnil zákonné podmienky ustanovené § 65 Zákona o sociálnom poistení. Podľa žalobcu žalovaná aj orgán verejnej správy prvého stupňa preukázateľne odmietajú vziať do úvahy ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ktorou sú viazaní. Zvolený odlišný postup sa javí nielen ako diskriminačný ale popiera aj princípy právneho štátu, keď v rovnakej veci je rozhodnuté odchyľne, bez toho, aby bola zmenená judikatúra alebo právne predpisy. Žalovaná aj prvostupňový orgán rozhodli v rozpore s § 65 Zákona o sociálnom poistení, s čl. 33 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), zverejneného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. (ďalej len „Dohovor č. 128“), ako aj s rozsiahlou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá zjednotila aplikačnú prax v skutkovo aj právne rovnakých veciach, čo rozhodovacia činnosť správnych (krajských) súdov potvrdzuje. Výsluhovým dôchodcom (bez rozdielu) môže byť starobný dôchodok krátený, ale nie nepriznaný.

5. Žalobca namietal, že celková doba poistenia podľa jeho názoru, nemôže byť posudzovaná u výsluhových dôchodcov odlišne. Odlišne posudzovanie celkovej doby poistenia spočíva v tom, že orgán verejnej správy prvého stupňa aj žalovaná u výsluhových dôchodcov zaradených do I. alebo II. kategórie považujú za celkovú dobu poistenia aj dobu služby hodnotenú pri priznaní výsluhových dôchodkov (tento postup je v súlade aj s rozhodovacou činnosťou súdov). U výsluhových dôchodcov nezaradených do jednej z týchto kategórií postupujú opačne, dobu služby hodnotenú pri priznaní výsluhového dôchodku neberú do úvahy. Právne závery žalovanej, ani orgánu verejnej správy prvého stupňa, nemajú oporu v ustanovení § 274 Zákona o sociálnom poistení. Podľa citovaného ustanovenia sa posudzuje splnenie podmienok kratšieho dôchodkového veku u výsluhových dôchodcov zaradených do I a II kategórie podľa predchádzajúcej právnej úpravy. Citovaným ustanovením sa nedá odôvodniť posudzovanie celkovej doby dôchodkového poistenia. Argumentácia žalovanej, že rozhoduje v súlade so zovšeobecneným názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, je vyvrátená judikatúrou, na ktorú sa žalobca odvoláva.

6. Žalobca ďalej uviedol, že právne posúdenie veci orgánmi verejnej správy je v rozpore s § 65 ods. 1 Zákona o sociálnom zabezpečení (pozn. správneho súdu – správne má byť Zákona o sociálnom poistení) a nezodpovedá skutkovému stavu, ani listinným dôkazom v dávkovom spise, z ktorých pri rozhodovaní vychádzali. Doba dôchodkového poistenia žalobcu nebola správne posúdená. Žalobca dosiahol zákonom určený dôchodkový vek ku dňu 23. 12. 2023, pričom celková doba dôchodkového poistenia ku dňu dosiahnutia dôchodkového veku je u žalobcu 39 rokov a 159 dní (12 rokov a 152 dní + 27 rokov a 7 dní hodnotených pri priznaní výsluhového dôchodku). Žalobca poukázal na § 112 ods. 1 písm. a) Zákona o sociálnom poistení, čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 a skonštatoval, že splnil obidve zákonné podmienky na priznanie starobného dôchodku, t.j. dosiahol dôchodkový vek a celkovo bol dôchodkovo poistený viac ako 15 rokov. Právny názor žalovanej, že nemôže vychádzať z judikatúry, nakoľko táto sa vzťahuje len na výsluhových dôchodcov, ktorí boli zaradení v I. alebo II. kategórií činností, považoval žalobca za nesprávny a v rozpore s § 274 Zákona o sociálnom poistení a ustálenou judikatúrou. Žalobca poukazoval na Rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7So/138/2011, sp. zn. 10So/59/2014, ktoré vyvracajú závery žalovanej, že judikatúra je použiteľná len na výsluhových dôchodcov zaradených v I. a II. kategórií. Predmetné rozsudky rešpektujú čl. 33 Dohovoru č. 128 a vnútroštátne právne predpisy vykladajú v súlade s Dohovorom č. 128, ako i s Ústavou Slovenskej republiky. Žalobca v ďalšom poukazoval na niekoľko ďalších rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa týkajú rovnakých skutkových a právnych vecí, ako je prejednávaná vec, pričom uvádzal ich spisové značky. Žalobca tiež poukazoval na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95, II. ÚS 80/99, II. ÚS 243/05, IV. ÚS 14/07, III. ÚS 192/06, IV. ÚS 481/2011) a na rozsudky Správneho súdu v Bratislave z roku 2024, Správneho súdu v Banskej Bystrici z roku 2023 a Správneho súdu v Košiciach z roku 2024. Žalobca napokon uzavrel, že z postupu orgánov verejnej správy vyplýva, že odmietajú rešpektovať výkladovú prax akceptovanú súdmi a odlišnosť svojho postupu stavajú na pracovných kategóriách, pričom okrem poukazu na § 274 Zákona o sociálnom poistení, ktorý sa týka dôchodkového veku, nepredložili žiadny právny argument, ktorým by zdôvodnili odlišný spôsob posudzovania celkovej doby dôchodkového poistenia výsluhových dôchodcov zaradených do I. a II. kategórie a nezaradených do týchto kategórií. Žalobca v tomto kontexte poukázal aj na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/15/2016 zo dňa 28. 02. 2018, ktorý vyvracia argumentáciu žalovanej používanú od roku 2014.

7. Žalobca napokon navrhol správne mu súdu, aby správny súd podľa § 191 ods. 1 písm. c) a ods. 3 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) napadnuté rozhodnutie žalovanej spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil na nové

konanie Sociálnej poisťovni - ústredie a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania. Žalobca súčasne s poukazom na § 107 ods. 1 písm. a) SSP žiadal, aby bolo vo veci nariadené pojednávanie.

Vyjadrenie žalovanej

8. Žalovaná vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 27. 06. 2024 navrhla, aby správny súd správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Nariadenie pojednávania vo veci nežiadala. Žalovaná mala zato, že jej postup bol správny a dôvody napadnutého rozhodnutia majú podklad v zákonných ustanoveniach. Opätovne poukázala na oznámenie Colného úradu Trenčín značky 1729392/2015 zo dňa 08. 02. 2016. Žalobca vykonával na nárok na výsluhové zabezpečenie základnú vojenskú službu od 01. 10. 1985 do 30. 09. 1986 a dobu služobného pomeru colníka od 01. 03. 1990 do 29. 02. 2016. Celková započítaná doba výkonu služby pre nárok na výsluhový dôchodok je 27 rokov a 7 dní. Žalovaná uzavrela, že keďže žalobca získal obdobie výkonu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu (Zákona č. 328/2002 Z. z.), toto obdobie dôchodkového poistenia nie je možné zhodnotiť na nárok na starobný dôchodok. S poukazom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalovaná uviedla, že nároky poistencov vyplývajúce zo zaradenia do služby do I. a II. kategórie funkcií sa musia podľa § 274 Zákona o sociálnom poistení zachovať na nárok a určenie sumy starobného dôchodku vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, aj keď títo poistenci za dobu služby získali dávku v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia, pretože v sume výsluhového dôchodku neboli zohľadnené. Žalobca nevykonával službu vo zvýhodnenej kategórii funkcií, a preto nie je možné príslušnú dobu služby hodnotiť na nárok na starobný dôchodok a aplikovať čl. 33 ods. 2 Dohovoru. V ďalšom žalovaná zotrvala na právnom posúdení nároku žalobcu vo veci starobného dôchodku uvedenom v napadnutom rozhodnutí. Žalovaná navrhla správne mu súdu, aby správnu žalobu žalobcu podľa § 190 SSP zamietol.

Replika žalobcu

9. Žalobca v replike zo dňa 23. 07. 2024 zotrval na skutkových tvrdeniach a právnych dôvodoch uvedených v podanej správnej žalobe. Žalovaná podľa neho dlhodobo odmieta právnu argumentáciu v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá potvrdzuje, že zaradenie do I. alebo II. kategórie nemá vplyv na posudzovanie doby dôchodkového poistenia, ktorú žalovaná u colníkov posudzuje ináč. Ďalej podľa jeho názoru žalovaná postupuje voči skupine výsluhových dôchodcov, ktorých činnosť nebola zaradená do I. alebo II. kategórie, diskriminačne. Žalobca bol od účinnosti Zákona č. 328/2002 Z.z. poistencom Sociálnej poisťovne, pričom prijatím citovaného zákona nedošlo k zmene podmienok a pravidiel pri posudzovaní doby dôchodkového poistenia. V zmysle citovaného zákona sa výsluhový dôchodok priznáva len za dobu poistenia, počas ktorej bol žalobca v služobnom pomere. Žalobca opätovne poukazoval na rozsiahlu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorú si osvojili i krajské sudy. Žalovaná so svojou právnou argumentáciou, ktorá je nemenná od roku 2014 - 2015 neuspela na Najvyššom súde Slovenskej republiky ani v jednom prípade. Žalobca poukázal na záväznosť Rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10So/59/2014 zo dňa 15. 04. 2015, sp. zn. 9So/15/2016 zo dňa 28. 02. 2018 aj pre žalovanú, ako i pre nižšie sudy. Súčasne žalobca poukázal aj na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sk/31/2018 zo dňa 29. 10. 2019, ako i na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Žalobca uzatvoril, že postup žalovanej nemôže byť v právnom štáte akceptovateľný.

10. Žalovaná možnosť podať dupliku nevyužila.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

11. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov bol zriadený Správny súd v Banskej Bystrici. Správny súd v Banskej Bystrici ako správny súd vecne príslušný podľa § 10 SSP a miestne príslušný podľa § 13 ods. 3 SSP preskúmal na nariadenom pojednávaní dňa 09. 07. 2025 napadnuté rozhodnutie žalovanej, ako aj prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy, vrátane postupu, ktorý vydaniu predmetných rozhodnutí predchádzal, a to v celom rozsahu (§ 203 ods. 2 SSP), pričom dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

12. Žaloba žalobcu je osobitným druhom správnej žaloby, a to žalobou v sociálnych veciach, ktorá je upravená v Tretej časti Správneho súdneho poriadku. K správnym žalobám fyzických osôb v sociálnych veciach správne súdy pristupujú v zásade neformálne. Podľa § 134 ods. 1 SSP je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak. Výnimky z tohto všeobecného pravidla sú vymedzené v § 134 ods. 2 SSP, pričom medzi tieto výnimky patrí aj správna žaloba v sociálnych veciach podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP, ak je žalobcom fyzická osoba.

13. Splnomocnený právny zástupca žalobcu sa na nariadenom pojednávaní dňa 09. 07. 2025 uviedol, že zotrváva na skutkových tvrdeniach a právnej argumentácii, ktorá bola uvedená v správnej žalobe a pridrižiava sa jej v celom rozsahu. Navyše poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/6/2016 zo 06. 03. 2017, ktorý podal definíciu, čo je to zaužívaná alebo ustálená rozhodovacia prax. Navrhol, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovanej vydané prostredníctvom generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne ako i rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa. Súčasne uplatnil i nárok na náhradu trov konania.

14. Poverená zástupkyňa žalovanej na nariadenom pojednávaní dňa 09. 07. 2025 uviedla, že sa pridrižiava všetkých písomných vyjadrení, ktoré boli vo veci podané, a to naposledy dňa 27. 06. 2024. Trvala na tom, že žalobca nespĺnil jednu z podmienok nároku na starobný dôchodok podľa § 65 Zákona o sociálnom poistení. Navrhla správne súdu správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietnuť. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania.

15. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

17. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

18. Podľa čl. 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa.

19. Podľa čl. 39 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky po dosiahnutí ustanovenej doby účasti na systéme primeraného hmotného zabezpečenia v starobe má osoba, ktorá dosiahla ustanovený vek, nárok na primerané hmotné zabezpečenie v starobe. Zo systému primeraného hmotného zabezpečenia v starobe možno zabezpečiť aj osobu, ktorá po dosiahnutí ustanovenej doby účasti na tomto systéme dosiahla ustanovený počet odpracovaných rokov.

20. Podľa čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

21. Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

22. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. Podľa ustanovenia § 199 písm. a) SSP sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

24. Podľa ustanovenia § 199 ods. 3 SSP ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

25. Podľa § 203 ods. 1 SSP rozsah správnej žaloby fyzickej osoby a jej dôvody možno zmeniť alebo doplniť až do rozhodnutia správneho súdu.

26. Podľa § 203 ods. 2 SSP pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

27. Podľa § 1 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení tento zákon vymedzuje sociálne poistenie, upravuje rozsah sociálneho poistenia, právne vzťahy pri vykonávaní sociálneho poistenia, organizáciu sociálneho poistenia, financovanie sociálneho poistenia, dozor štátu nad vykonávaním sociálneho poistenia, konanie vo veciach sociálneho poistenia a konanie vo veciach vymáhania pohľadávok.

28. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení tento zákon upravuje aj výkon starobného dôchodkového sporenia v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom.

29. Podľa § 1 ods. 3 Zákona o sociálnom poistení tento zákon sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchranej služby, ozbrojených príslušníkov finančnej správy^{1a}) (ďalej len „policajti“), profesionálnych vojakov ozbrojených síl,^{1b}) vojakov mimoriadnej služby^{1c}) (ďalej len „profesionálny vojak“), ktorých sociálne zabezpečenie je upravené osobitným predpisom,²) ak tento zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 60 ods. 2 Zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu²) a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.⁵⁵)

31. Podľa § 60 ods. 3 Zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia nie je obdobie výkonu služby policajta a profesionálneho vojaka, ak toto obdobie bolo zhodnotené na nárok na vdovský výsluhový dôchodok, vdovský dôchodok, vdovecký výsluhový dôchodok, vdovecký dôchodok, sirotsky výsluhový dôchodok alebo sirotsky dôchodok podľa osobitného predpisu. 2)

32. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

33. Podľa § 293fw Zákona o sociálnom poistení dôchodkový vek poistenca narodeného pred rokom 1967 sa určí podľa prílohy č. 3a, ak tento zákon v § 274 neustanovuje inak; ak obdobie výchovy dieťaťa nemožno zohľadniť na určenie dôchodkového veku žene, dôchodkový vek muža narodeného v rokoch 1957 až 1966, ktorý dieťa vychoval, sa určí podľa prílohy č. 3b. Na účely podľa prvej vety platí § 65 ods. 6 a 7 v znení účinnom od 1. januára 2023 rovnako.

34. Podľa § 255 ods. 5 Zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu²) a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. 55)

35. Podľa § 274 ods. 1 a 2 Zákona o sociálnom poistení (1) Nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa zachovávajú. (2) Suma starobného dôchodku, pomerného starobného dôchodku a invalidného dôchodku, na ktorý vznikne nárok podľa odseku 1, nesmie byť nižšia ako suma určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, a to vrátane úpravy dôchodku a zvýšenia

dôchodkov prislúchajúcich podľa osobitného predpisu.110) To platí aj vtedy, ak sa suma dôchodkov uvedených v prvej vete určuje na účely určenia sumy vdovského dôchodku, vdoveckého dôchodku alebo sirotského dôchodku.

36. Predmetom súdneho prieskumu je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej vydané prostredníctvom generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie o zamietnutí žiadosti žalobcu o starobný dôchodok z dôvodu nesplnenia podmienky potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia s poukazom na § 65 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení.

37. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že žalobca žiadosťou zo dňa 22. 12. 2023 požiadal orgán verejnej správy prvého stupňa o priznanie starobného dôchodku, ktorý žiadal priznať od 23. 12. 2023. Podľa oznámenia Colného úradu Trenčín značky 1729392/2015 zo dňa 08. 02. 2016 žalobca vykonával na nárok na výsluhové zabezpečenie základnú vojenskú službu od 01. 10. 1985 do 30. 09. 1986 a dobu služobného pomeru colníka od 01. 03. 1990 do 29. 02. 2016. Žalobca dôchodkový vek dosiahol dovŕšením 63 rokov dňa 23. 12. 2023.

38. Správny súd uvádza, že v konaní medzi účastníkmi konania nebola sporná skutočnosť, že žalobca dosiahol dôchodkový vek a ani to, že žalobca vykonával na nárok na výsluhové zabezpečenie základnú vojenskú službu od 01. 10. 1985 do 30. 09. 1986 a dobu služobného pomeru colníka od 01. 03. 1990 do 29. 02. 2016. Spornou bola otázka započítania doby zhodnotenej na účely priznania výsluhového dôchodku do doby dôchodkového poistenia podľa Zákona o sociálnom poistení pre účely posúdenia nároku žalobcu na starobný dôchodok. Žalobcovi nebola zo strany žalovanej pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na starobný dôchodok zhodnotená doba základnej vojenskej služby od 01. 10. 1985 do 30. 09. 1986 a dobu služobného pomeru colníka od 01. 03. 1990 do 29. 02. 2016. Doba zhodnotená pre účely priznania výsluhového dôchodku nebola hodnotená pre účely nároku na starobný dôchodok. Žalovaná zhodnotila iba obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu 4 532 dní, t. j. 12 rokov a 152 dní, získaných vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

39. Správny súd vyhodnotil ako dôvodné žalobné námietky žalobcu, ktorými namietal, že rozhodnutia orgánov verejnej správy boli vydané v rozpore s čl. 33 Dohovoru č. 128, pričom pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu o priznanie starobného dôchodku mali orgány verejnej správy postupovať tak, že mali zohľadniť všetky doby poistenia (doby služby z osobitného systému a zo všeobecného systému) a starobný dôchodok primerane krátiť k dobe trvania služobného pomeru žalobcu, ktorá bola rozhodujúca pre výšku výsluhového dôchodku.

40. Správny súd uvádza, že z právnej úpravy, ktorá sa týka sociálneho poistenia (zabezpečenia) vyplýva, že všeobecný aj osobitný systém sociálneho poistenia je pre účely splnenia podmienok vzniku nároku na dávky dôchodkového poistenia založený na hodnotení dôb poistenia (zamestnania/ služby). Osobitný systém sociálneho poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, ktorá by zohľadňovala dobu ich poistenia v celom rozsahu, teda aj v civilnom zamestnaní. Obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, pre účely priznania ktorých sa hodnotí len doba služby poistenca, avšak nehodnotí sa doba poistenia, ktorú poistenec získal vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia. Pri porovnaní rozsahu poistného krytia zo všeobecného systému sociálneho poistenia a rozsahu poistného krytia z osobitného systému sociálneho zabezpečenia je možné dospieť k záveru, že osobitný systém sociálneho zabezpečenia obsahuje úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok sociálneho poistenia a ako dobu poistenia zohľadňuje iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Zákon o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov neobsahuje takú právnu úpravu starobných dôchodkov, ktorá by zohľadňovala dobu poistenia v celom rozsahu, t. j. aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje iba úpravu výsluhových dôchodkov, pri ktorých sa hodnotí výlučne doba služby poistenca a nehodnotí sa doba poistenia, ktorú poistenec získal vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia. Poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti Zákona o sociálnom poistení len v rozsahu, zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme, ale nie v časti, upravujúcej (v posudzovanom prípade) nárok na starobný dôchodok. Od dovŕšenia dôchodkového veku žalobcom (23. 12. 2023) má výsluhový dôchodok žalobcu charakter dávky v starobe, a preto je potrebné na právnu situáciu žalobcu uplatniť čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Postup, akým postupovali orgány verejnej správy je porušením

ústavne zaručeného práva žalobcu na primerané hmotné zabezpečenie v starobe podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky a súčasne viedlo k znevýhodneniu žalobcu v rozpore s citovaným Dohovorom.

41. Podľa právneho záveru vysloveného v Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1So/2/2015 zo dňa 24.08.2016 platí, že: „Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.“

42. Správny súd poukazuje na to, že výkladom zákonných ustanovení týkajúcich sa započítania doby služby pre účely zistenia obdobia dôchodkového poistenia v súvislosti so splnením podmienok vzniku nároku na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení a pre určenie jeho výšky (sumy) v spojení s aplikáciou čl. 33 ods. 2 Dohovoru a v súlade s Ústavou Slovenskej republiky sa zaoberal opakovane Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti, na čo rozsiahlo poukazoval v správnej žalobe i žalobca. Správny súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti najmä rozhodnutia uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 55/2011, R 53/2011 (sp. zn. 9So/62/2009), Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2011 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov Slovenskej republiky č. 6/2013 (pod R 83/2013), ako aj ďalšie Rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. sp. zn. 9So/176/2015 zo dňa 27. 09. 2017, sp. zn. 10So/59/2014 zo dňa 15. 04. 2015, sp. zn. 9So/154/2015 zo dňa 28. 06. 2017, sp. zn. 7So/58/2015 zo dňa 23. 02. 2017, sp. zn. 9So/15/2016 zo dňa 28. 02. 2018 a sp. zn. 7Sk/31/2018 zo dňa 29. 10. 2019 a podporné aj judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia ÚS SR I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95, II. ÚS 80/99, II. ÚS 243/05 a IV. ÚS 481/2011).

43. Za všetky rozhodnutia správny súd cituje časť Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/176/2015 zo dňa 27. 09. 2017, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že: „Pri určení výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby, ktoré boli zhodnotené na účely výsluhového dôchodku a v nich dosiahnuté hrubé zárobky. Až po takomto stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť v pomernej časti zodpovedajúcej zhodnotenej dobe služby, najviac však o sumu výsluhového príspevku, považovaného za výsluhový dôchodok.“ S citovaným právnym záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa správny súd pre účely svojho právneho posúdenia veci v plnom rozsahu stotožnil. Zo záverov ustálenej rozhodovacej praxe, vyplýva, že pre posúdenie vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 65 Zákona o sociálnom poistení a určenie sumy starobného dôchodku, mala žalovaná žalobcovi zhodnotiť celú dobu dôchodkového poistenia, teda obdobie získané vo všeobecnom, ako aj v osobitnom systéme sociálneho poistenia a z takto zistenej doby dôchodkového poistenia mala vypočítať teoretickú výšku starobného dôchodku, ktorá by mu patrila po zhodnotení celej doby dôchodkového poistenia v osobitnom aj vo všeobecnom systéme. Od takto určenej sumy starobného dôchodku je potom potrebné podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru odpočítať sumu starobného dôchodku, ktorá by mu patrila len za obdobie dôchodkového poistenia získané výkonom služby, za ktorý mu bola poskytnutá dávka výsluhového zabezpečenia, pretože po dovŕšení dôchodkového veku plní dávka výsluhového zabezpečenia funkciu starobného dôchodku vo výške, ktorá zodpovedá už zhodnotenej dobe dôchodkového poistenia pre účely priznania výsluhovej dávky. Žalobcovi následne vzniká nárok na starobný dôchodok v sume, ktorá je zistená rozdielom medzi teoretickou výškou starobného dôchodku, na ktorú by mu vznikol nárok v prípade, že by celé obdobie dôchodkového poistenia získal len vo všeobecnom systéme a výškou dôchodku, ktorá by zodpovedala obdobiu, ktoré bolo zohľadnené pre účely priznania výsluhovej dávky, pričom určenú teoretickú výšku starobného dôchodku je možné skrátiť najviac vo výške výsluhovej dávky.

44. Správny súd ďalej uvádza, že argumentácia žalovanej uvedená v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na str. 2, že doba pracovnej činnosti colníka od 01. 03. 1990 do 29. 02. 2016 bola zaradená do III. pracovnej kategórie, t.j. nebola zaradená do zvýhodnenej pracovnej kategórie, a preto nie je žalobcovi možné dobu hodnotenú na účely výsluhového dôchodku započítať do doby dôchodkového poistenia v zmysle Zákona o sociálnom poistení, je irelevantná. Výkon zamestnania vo zvýhodnenej pracovnej kategórii, resp. výkon služby vo zvýhodnenej kategórii funkcií sa netýka vymedzenia dób dôchodkového poistenia, ktoré sú upravené v § 60 Zákona o sociálnom poistení, a preto nie je pre určenie rozsahu doby dôchodkového poistenia zásadný. Má vplyv len na zníženie dôchodkového veku

a určenie sumy starobného dôchodku, ktorého výpočet je výhodnejší. Započítateľnosť jednotlivých dôb dôchodkového poistenia však neovplyvňuje. Splnenie dôchodkového veku (ako jedného zo zákonných kritérií pre priznanie starobného dôchodku) žalobca neodvodzoval od zníženia dôchodkového veku podľa kategórie funkcií. Fyzicky dôchodkový vek (63 rokov) žalobca dovŕšil dňa 23. 12. 2023, čo v konečnom dôsledku nebolo medzi účastníkmi konania ani sporné, pričom žiadosť žalobcu o priznanie starobného dôchodku bola orgánu verejnej správy prvého stupňa odstúpená zo Sociálnej poisťovne, pobočka Senica dňa 28. 12. 2023, t.j. po dosiahnutí dôchodkového veku.

45. Správny súd v tejto spojitosti podporne poukazuje na závery vyslovené v Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/15/2016 zo dňa 28. 02. 2018 v znení: „Odporca (SP) nesprávne založil svoju argumentáciu na tvrdení, že keďže navrhovateľ nezískal dobu služby v I. kategórii funkcií v rozsahu, ktorý by zakladal nárok na zníženie dôchodkového veku, nemožno dobu služby hodnotiť vo všeobecnom systéme.“... „Pre správne posúdenie veci však nie je podstatné, či a akú dobu navrhovateľ získal v I. alebo II. pracovnej kategórii (kategórii funkcií).“... „Daná judikatúra NS SR nie je viazaná len na prípady, kedy policajti a vojaci získali zamestnanie/dobu služby v I., II. kategórii funkcií v rozsahu odôvodňujúcom zníženie dôchodkového veku. Vyplýva z nej vo všeobecnosti nárok poberateľa výsluhového dôchodku aj na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho krátenie v zmysle čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 aj od dovŕšenia dôchodkového veku, podľa § 65 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z.“

46. Správny súd konštatuje, že orgány verejnej správy sú pri určení nároku a sumy starobného dôchodku viazané platnými právnymi predpismi a ustálenou judikatúrou súdov. Vzájomná podmienenosť výkonu služby vo zvýhodnenej kategórii funkcií s nárokom na zníženie dôchodkového veku so započítateľným obdobím dôchodkového poistenia poistenca, nie je obsiahnutá v žiadnom zákonom ustanovení Zákona o sociálnom poistení a nevyplýva ani z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

47. Pokiaľ žalobca v správnej žalobe namietal, že postup orgánu verejnej správy je diskriminujúci a v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej súčasťou princípu právnej istoty je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, správny súd uvádza, že predmetná argumentácia je dôvodná. Správny súd musí preto prisvedčiť žalobným námietkam žalobcu, ktorými žalovanej a orgánu verejnej správy prvého stupňa vytykal nerešpektovanie právnych záverov vyplývajúcich z ustálenej rozhodovacej praxe. Nesprávnou aplikáciou Zákona o sociálnom poistení dochádza k zhoršovaniu dôchodkového postavenia tých poistencov, ktorým v čase vzniku poistného vzťahu a aj počas jeho trvania právna úprava mala zabezpečovať komplexne výhodnejšie postavenie s prihliadnutím na náročné špecifiká ich služby. Vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového poistenia (zabezpečenia) v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi, ako s poistencami, ktorí sú poistení, napr. v zahraničných systémoch sociálneho poistenia a u ktorých Sociálna poisťovňa nemá pochybnosti o spôsobe výpočtu ich dôchodkových dávok spôsobom krátenia, ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v ktorých boli poistení na Slovensku po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch.

48. Priznanie výsluhového dôchodku podľa Zákona č. 328/2002 Z. z. nevyklučuje, aby obdobie výkonu služby zhodnotenej pre účely priznania výsluhového dôchodku nebolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa Zákona o sociálnom poistení pre účely posudzovania nároku na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení. Vylúčenie tohto obdobia sa vzťahuje len na prípady priznania invalidného výsluhového dôchodku, invalidného dôchodku alebo čiastočne invalidného dôchodku podľa Zákona č. 328/2002 Z. z. takým spôsobom, že za túto dobu poistenia nepatrí zodpovedajúca časť dôchodku poistenca, ktorý bol pred priznaním týchto dávok poistený v osobitných systémoch dôchodkového poistenia. Pri takomto postupe Sociálna poisťovňa poskytne dávku dôchodkového poistenia len za obdobie, počas ktorého jej bolo za poistenca zaplatené poistné a poistenca na jeho dôchodkových nárokoch neukráti. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7So/138/2011 zo dňa 15. 08. 2012). V posudzovanom prípade sa však o uvedený prípad nejedná, keďže žalobcovi vznikol nárok na výsluhový dôchodok a nie invalidný dôchodok ani čiastočne invalidný dôchodok podľa Zákona č. 328/2002 Z. z..

49. Podľa konštantnej judikatúry najvyšších vnútroštátnych a európskych súdnych autorít tiež platí, že súd nie je povinný reagovať na všetky argumenty strán konania, ale len na tie, ktoré majú pre

rozhodnutie sporu podstatný a rozhodujúci význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu [rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) Ruiz Torija v. Španielsko z 09. 12. 1994, séria A, č. 303 – A, s. 12, § 29, Hiro Balani v. Španielsko z 09. 12. 1994, séria A, č. 303 – B, Georgiadis v. Grécko z 29. 05. 1997, Higgins v. Francúzsko z 19. 02. 1998; rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013 a pod.]. Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie ESLP Kraska c. Švajčiarsko z 29. 4. 1993, II. ÚS 410/06) /nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 259/2022 zo dňa 12.10.2022, ods. 39/. Ďalšie dôvody uvádzané v podaniach a prednesoch účastníkov konania nepovažoval správny súd za podstatné pre rozhodnutie vo veci, a preto sa im v odôvodnení svojho rozhodnutia osobitne nevenoval.

50. Na základe vyššie uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že preskúmané napadnuté rozhodnutie žalovanej vydané prostredníctvom generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa, nie je v súlade so zákonom, lebo vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto ich podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil. Správny súd zároveň vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 191 ods. 4 SSP).

51. Úlohou orgánu verejnej správy prvého stupňa v ďalšom konaní bude v intenciách uvedeného právneho názoru správneho súdu i ustálenej judikatúry znovu posúdiť nárok žalobcu na starobný dôchodok a rozhodnúť o jeho žiadosti na priznanie nároku na starobný dôchodok s tým, že v zmysle § 191 ods. 6 SSP je orgán verejnej správy v ďalšom konaní právnym názorom správneho súdu viazaný.

52. Správny súd ako obiter dictum dodáva, že príslušná právna otázka týkajúca sa aplikácie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 na výsluhových dôchodcov v postavení obdobnom ako u žalobcu bola už vyriešená ustálenou rozhodovacou praxou, na ktorú rozsiahlo poukazoval v podanej správnej žalobe i žalobca. Keďže žalovaná bola účastníkom týchto súdnych konaní, tak ich výsledky jej museli byť nevyhnutne známe. Napriek tomu žalovaná prezentovala v preskúmanom rozhodnutí odlišné právne závery od ustálenej rozhodovacej praxe. Takýto postup žalovanej nie je možné akceptovať, nakoľko je v rozpore s požiadavkami právneho štátu a predstavuje zásah do právnej istoty žalobcu.

53. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu správny súd priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania a zaviazal žalovanú na ich náhradu. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

Poučenie:

2

29Sas/9/2024

P o u č e n i e: Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1 a 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že: a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal

spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ nemusí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 2 písm. b) SSP).